

Kmetijski list

Glasi „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno Din 25—
pololetno Din 12:50
četrtno Din 7—
posamezna številka Din 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

mali oglasi do 9 petih vrst a Din 1:50
večji inserati od 10 petih vrst naprej a Din 2—
notice, izjave, poslano, reklame petih vrst a Din 3—

Uredništvo in upravnštvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7, v hiši „Ekonom“.

Ali je potreba SKS.

Svetovna vojna je eden najvažnejših zgodovinskih dogodkov v zadnjih desetletjih ter pomeni eno največjih revolucij v mišljenju ljudskih mas. Globoko je segla v najsvetejše zadeve domačije, uničujoče na najbrezobzirnejši način vse, na kar je človeštvo zidalo deset- in desetletja svojo ogromno stavbo. Vojna in dogodki po njej so povzročili tudi pri nas tako duševno razpoloženje našega ljudstva, da je sistem narodne in kmetijske politike našel v njem popolnoma pripravljen teren. Kmet, ki je bil poprej slepo orodje gotovih političnih strank, je začutil v sebi odpor proti vsemu, kar je povzročalo njegovo bedno stanje skozi desetletja. Do tedaj so mu bili politika in javni posli tuje stvari, s katerimi so se bavili samo gotove vrste ljudi, ki niso nikdar poznali njegovih težej in njegove bede. Iz čisto naravnega nagona se je pojavilo stremenje med kmetijskim ljudstvom, organizirati se v lastni strokovni stranki pod vodstvom ljudi, ki živijo in čutijo z njegovim stanom. Razvila se je Samostojna kmetijska stranka, ki je zadobila takoj med našim ljudstvom trdno podlago ter se razvila v močan in odločujoč javni faktor, ki se ga more vpoštevati pri vseh javnih zadevah.

V novih državah, ki so nastale na razvalinah bivših državnih oblik, vidimo stremenje kmetijskega ljudstva, priti do vlade v državi. Zlasti se opaža to v vseh slovanskih zemljah, kjer prevladuje kmetijski živelj. Povsod pa opazimo tudi odpor onih krogov, ki so smatrali vladno kot nekaj posebnega svoj privilegij ter jo tudi sedaj odrekajo stanu, ki tvori najtrdnjšo podlago vsaki državi.

Veliki pomen poljedelskega dela in njegov poseben značaj zahtevajo za njega tudi izjemni položaj v državi, ker le tedaj skrbi država za svoje življenjske pogoje, ako podpira z vsemi sredstvi razvoj kmetijstva. Človek, ki živi v stalnem stiku z zemljo in zakoni prirode, se mora smatrati kot najvažnejši živelj v državi. Poljedelec potrebuje za svoje delo popolnega miru, trajno varnost in vse to mu mora država nuditi. Nasprotno ima pa vsak poljedelec v državi največji interes v tem, da taka država obstoja, vsled česar postane najvažnejši državnotvorni element. Velikega pomena za državo je kmetstvo prebivalstvo

tudi v tem, ker je izvor vseh telesnih in moralnih moči vsakega naroda. Socialno neugodni razvoj v mestih in industrijskih krajih izpopolnjuje socialno zdravi razvoj pri kmetih, ki zagotavljajo državi gospodarski in socialno samostojni in neodvisni rod.

Vsi navedeni in še drugi številni važni momenti govorijo jasno za to, da je kmet v prvi vrsti poklican, da sodeluje in odločuje v javnem življenju naše države, zlasti že zato, ker tvori pri nas kmetijski živelj tako ogromno večino, da je naravnost dolžan sodelovati pri javnih poslih. Do sedaj je izročal kmet nacionalni in ekonomski boj za svojo boljšo bodočnost v roke političarjem, ki so bili nasprotni njegovim interesom in ki so ga izrabljali samo v svrhu političnih uspehov. Ravno vsled tega pa vladajoči faktorji niti najmanj ne skrbijo za njegovo blagostanje. Njegovo delo in njegovi izdelki nimajo niti najmanjše zaščite po zakonih in pri vsem njegovem težkem boju za obstanek in pri njegovem delu in varčevanju ne more niti za ped naprej. Kmet vedno preseneti različni politični dogodki in vse strankarske spletke. Vsak politični dogodek globoko pretrese njegovo življenje in ga oškoduje, ker so vsi ti dogodki in te spletke običajno izvršene od onih, ki ne poznajo kmetijskih interesov. Vso ekonomsko borbo vodi kmet na življenje in smrt le v svoji hiši med svojimi rodbinskimi člani in vedno se vzbuja v njem neko tajno stremenje po boljšem in po večjem. Vse to se pa more urediti v gotov sistem. Ta boj za obstanek mora kmet izvesti v najbližji zvezi s politiko in političnim pooblaščenjem v državi. Vse njegov uspeh na nacionalnem in ekonomskem polju je odvisen v prvi vrsti od političnega uspeha in politične situacije in zavedati se mora, da brez političnega uspeha in svobode ni tudi ekonomskega uspeha in ekonomske svobode. Gospodarska in politična borba so tesno vezane ena na drugo in se to dvoje ne more deliti. Res je, da je kmet v političnem boju mnogo manj agilen in borben, in da ne rad čuje o politiki, medtem ko je v gospodarskem boju veliko bolj iniciativen, toda to oboje se mora združiti v skupno delo, ako hoče imeti uspeh. Naš kmetijski pokret stremi za tem, zbuditi vse one, ki še ne čutijo veličine tega

gibanja, organizirati jih in jih voditi od zmage do zmage v boljšo bodočnost, ko si bo kmet, ki tvori večino vseh državljanov, urejeval sam državo in ustvarjal zakone, ki odgovarjajo njegovim zahtevam.

Naš kmetijski pokret je zdrav in pošten, veseli nas pa dejstvo, da stojimo v tem boju ramo ob ramo z veliko zeleno internacionalo, v kateri bomo našli vsekdar najodločnejšo podporo v boju za »Staro pravdo«.

Vse nam nasprotno časopisje si befi

Ivan Mrmolja:

Učitelstvo na deželi in samostojno kmetstvo gibanje.

Z ozirom na članek v »Učiteljskem tovarišu« z dne 21. februarja podajam sledeče svoje misli in svojo sodbo. Najprej pa naj povdarim, da nimam s članom v »Kmetijskem listu« z dne 13. februarja nič skupnega.

Članek v »Učiteljskem tovarišu« je pomirljiv in razvilja tudi dobre misli. Na drugi strani pa tudi niso očitki »Kmetijskega lista« brez podlage. Prav je, da je tendenca članka v »Uč. Tov.« za sporazumevanje.

Bodimo odkriti! Za skupščinske volitve 1. 1920. je učitelstvo na deželi v resnici izdatno podprlo SKS. Z malo izjemo pa to ni storilo iz idejnega prepričanja temveč iz antiklerikalizma in kot odločni pripadniki demokratske stranke. Čul sem mnoge, ki so izjavljali: Jaz sem demokrat in sem tudi demokratsko volil, agitiral pa sem za SKS, samo da je bilo lažje pobijanje klerikalcev. More se reči, da je dalo vodstvo JDS takšno navodila svojim pristašem, ker je upalo na poznejšo spojitve SKS z JDS. Ker se to ni zgodilo in ker se ni vsilil niti napredni blok, so nastopili učitelji 1. 1923 z maloštevilnimi izjemami odkrito za demokrate.

Tako je n. pr. v ljubljanskem okraju sprejel naš bivši organizator celo kandidaturu od JDS. Šentjurski Robnik, ki je svoje dni pod imenom SKS zbiral lepe večine, je danes odbornik JDS. Na Dolenjskem izjavlja zopet drug učitelj, da bo bolj deloval proti SKS kakor proti klerikalcem, ker da se je treba stanovske kmetijske stranke bolj bati kot vsake druge, kakaj ona da bo preganjala inteligenco.

glavo je-li Samostojna kmetijska stranka potrebna ali ne. Iz vseh navedenih razlogov je jasno, da o potrebi te stranke govoriti sploh ni potrebno, kajti ideja kmetijskega pokreta med našim ljudstvom je že tako trdna, da je ne ugonobi nobeno še tako hudo nasprotovanje. Pride pa čas, ko se bo sleherni kmet zavedal svojih stanovskih dolžnosti in takrat nam je popolna zmaga zagotovljena. Naša dolžnost pa je, da tudi v najhujših trenutkih ne omagamo v boju za »Staro pravdo«.

V mnogih krajih naši ljudje to tudi delajo. Veliko pa je tudi pritožb od učitelstva, da niti za denar ne morejo dobiti potrebnih živil. Torej vse, kar je prav, ali človeško treba postopati vselej!

Očitek učitelstva v dotičnem članku »Učiteljskega tovariša«, da ne delamo, ne bo prav na mestu. Ne smete pozabiti, da šele pričenjamo, pa čeprav smo že 5 let stari. Toda pričenjamo krepko in naše gospodarsko ter prosvetno delo že daje lepe uspehe. In za bodočnost imamo lepe in premišljene načrte, ki smo jih tudi že pričeli izvajati in danes je gotovo, da gremo naprej ne več nazaj!

Vsaka nova ideja težko prodira. Za nove dobre ideje je treba vzgojenih ljudi. Vzgojiti pa ni mogoče ljudi kar čez noč, za pravo vzgojo so potrebna desetletja.

Tudi glede službene dolžnosti učitelstva bo treba na deželi izpremembe. Ljudsko šolstvo treba prereformirati. Ljudska šola mora podeželskemu ljudstvu več dati, kakor pa mu danes nudi in sicer z istimi stroški in v istem času.

Da se pa to izvede se mora ljudsko šolski učitelj otrestiti vplivov meščanske stranskega vodstva in iskati stikov za sporazum s kmetijskim razumnštvom na deželi.

To se pravi: učitelj mora delati z narodom, za narod, iz katerega je izšel in za katerega je sestavljen.

Z narodom pa ne more iti učitelj, ki nasprotuje politični osamosvojitvi naroda in zato se učitelj, ki je pristaš meščanske stranke in kot tak nasprotnik kmetijske stanovske stranke na deželi, ne more med narodom uveljaviti. V tem je bistvo vsega spora.

Odgovor demokratom.

Odkar so izrekli volilci dr. Zerjavu nezaupnico ter ga niso poslali v Beograd, je vpeljala demokratska stranka v politični boj v Sloveniji metode, ki so bolj podobne čifutski vsiljivi razprodaji slabega blaga, kakor pa poštenemu političnemu boju. Odkrito povedano, da nam je žal, da moramo uporabljati proti napredni stranki take izraze, toda pisava demokratskih časopisov nas sili k temu in vsled tega pade vsa odgovornost na njih. Konstatirati moramo, da takih metod v političnem boju nismo bili vajeni niti pod najbolj ko-

Lepi janičar.

Roman.

Spisal Rado Murnik.

»Hina vka!« si je mislila Salda in zaničljivo namrdnila ustne. »Lej, lej, kako se zna prilozovati staremu grofu in prodajati javno pobožnost!«

Po maši je spremljalo vsako plemkinjo po dvoje vitevov k završku v prvo nadstropje.

Ob stenah na hodniku so viseli na železnih kljukah meči, kopja, ščiti in samostrelli gostov in njih hlapcev. Tla na mostovžih in stopnicah so bila pogrnjena z debelimi preprogami. Dame so po tedanjih malenkostno natančnih predpisih »moralitete« in »temperancije« nosile prsi in rame nagnjene jako nazaj, kakor bi hotele vsak čas pasti znak; levi palec je visel na plaščevi sponi ali vrvi, z dvema prstoma desnice pa so držale kvišku svoje plašče. Le Salda se ni brigala za taka pravila in je hodila, kakor se ji je ljubilo. Dolge vlečke omoženih plemenitašinj so nosili pažeti.

»Lepi ste in ponosni ko Junona,« je ogovoril vitez Ahac Saldo in se priklonil nalašč prav globoko, ko je stopala mimo njega. »Jako nevarna mreža ste moškim očem.«

Fraunsteinerjeva ga je komaj pogledala in se obrnila k svojemu levemu spremljevalcu, kakor ne bi bilo na svetu nobenega viteza Ahaca.

»Le čakaj, reva ošabna!« se je gneval vitez Doljanski natihome. »O prvi ugodni priliki ti prav dobro zabelim in zasolim tvojo prevzetnost!«

Stopili so v obednico. Ob stenah velike dvorane so bile na prenosnih stojalih razpete opone, odlične s svilnatimi in zlatimi nitmi, s podobami ptičev in gozdnih živali in stiliziranimi ornament. Dolge, nizke mize so pokrivali belosvilni vezeni

prti, segajoči do tal; na njih je stalo najfinjše namizno orodje in polno okusnih jedil, kakor vojnine, gnjati, cvrtjakov, presnega masla, skute, sira, pogač in kruha v obliki možičkov in ženic, jelenčkov in turrov, konjičkov in medvedkov. V velikih vodnih vedricah se je hladila žlahtna malvazija.

Grofinja Mila je privedla Alijano, da bi prva čestitala svojemu staremu očetu. Mala komtesa je čutila, kako jo osvaja plašljivost. Ni se ganila in nemo je stala pred godovnikom. Vsa zardela je zadržala in boječe gledala na svoj šopek, ovit z belim trakom. Znala je s svojo čestitko prav dobro nazust, toda begala jo je izredna obilica oči, ki jih je čutila uprte vase. Kar ni se drznila izpregovoriti pričo toliko tujcev in najrajša bi se bila skrila za mamicco.

»Ali znajo mučiti otroke!« je natihome umoval vitez Ahac. »Oh, tudi mene so tako trpinčili svoje dni. Nakodrali so mi lase, da sem bil tak kakor pobeljen zamorček iz jutrove dežele. In producirati sem se moral celo z verzi, zaradi katerih sem bil neusmiljeno šeskan bogve kolikokrat. Preden sem jih znal dodobra. To je kaj neumna in tudi žalostna komedija!«

»No, lepo se prikloni in čestitaj!« je šepetala mati, sklonjena k hčerki, in jo nežno pogladila po lasih.

Stari oče je videl hudo zadrego male vnukinje. Nasmehnil se ji je prijazno in jo pogledal živo. To je ohrabilo dekletce. Poljubila je starčku velo roko, mu podala šopek in zaklicala na glas: »Bog nebeški nam ohrani še mnogo mnogo let našega preljubega starega očeta, zdravega in veselega! Vivat grof Felician Blagaj!«

»Vivat grof Felician Blagaj!« je orilo po dvorani, ko je umolknil čisti, jasni glasek Alijanin.

Stari grof se je počasi sklonil k vnukinji in jo poljubil na čelo, rekoč: »Angel varuh te čuvaj na vsaki tvoji poti!«

Vsi so čestitali z manj ali bolj izbranimi frazami; slavljence jih je zahvalil z mirnim, polnim glasom starih, še vedno krepkih mož.

Pažeti so prinesli gostom po starem običaju vode in brisaljk za umivanje. Tiho je bilo pri zajtrku. Slišalo se je skoro le zvonko žvenketanje srebrnih skled in kozarcev in ropot jedilnega orodja. Pažeti so donesli ovčje juhe.

Čudoma se je čudil vitez Ahac, ko je videl, da ne pije grof Krupski, baron Jurkič in nekateri drugi vina, ampak mleko.

»To je pa vendar več kakor narobe!« je modroval sam zase. »Krajve mleko pije, ko je toliko božje kapljice na ponudbo! Tako si mora človek pokvariti tudi najstanovitnejšo žejo. Bog daj norcem pamet!«

Po zajtrku so pažeti zopet prinesli vode in oterali; nato so se naglo dvignili vsi, ki so se nameravali udeležiti sokolovanja.

Veliko dvorišče Blagajevoga gradu je mrgolelo mož in konj. Povsodi je vrvelo kakor v razgrebenem mravljišču, zlasti pa so se gnali pažeti in hlapci pri konjušnici in okoli obeh šatorov, ki ju je bil dal postaviti grof Majnard za tuje sluge. Ponosno so stopali lovci z venci na čepicah, v kratkih zelenih kamižolah, z lovskimi bodali v roženih nožnicah in s črnimi rogovi na zelenih motvozih preko leve rame. Vsevpred ko kričali in klicali, se šalili in smejali. Ob pritičnih hodnikih so zbijali tesarji oder in ograjo za popoldanski turnir.

Krotki jutranji žarki so lili medlordečo svetlobo na belo in sivo zidovje, koder ni bilo opreženo z bujnozelenimi trtami. Od prostornega balkona

in od oken so viseli dolgi gobleni pod pisanimi zastavicami in cvetniki. Na steni pod prvim nadstropjem so pestrele ščiti gospodov, ki so hoteli po obedu poizkušati v viteški bojni igri. Sredi dvorišča so opode in hlapci držali, sedali in krotili lovskie konje. Jezdna oprava se je vsa lesketala v dragocenem okrasu. Zlasti so bile podsedilce, sedla in nahrbtnne mreže na konjih krasotoljubnih jahalk potratno nakičene z dragulji, zlatimi čopi in obroči, s slonokostnimi rezbami in ličnimi vezili; srednjeveške lepote so se kaj rade postavljale z razkošno jezdom pripravo — celo mune so rabile pozlačena sedla in uzde.

»Haha, ovemali so tudi vodnjak, vodnjak!« se je smejal vitez Ahac, ko je prišel za drugimi iz obednice. »O sancta simplicitas!«

Vitezi so držali damam železna dvigala in jim pomagali na konje. Po tedanjih pravilih legega vedenja je morala gledati jahalka med ušesa svojega konja, zatorej nekoliko na desno. Salda na svojem temnosivem Tulipanu pa je zrla na levo, koder je krotil dolgi oproda Jošt Davolič s hudim naporom vranca Davorja. Šumno je sopel krasni svetlooki konj, brzal, se vzpenjal in otreasal dolgo grivo na gibkem vratu.

Ko ga je zajahal mladi Blagaj, se je takoj pomiril žrebec, čutoč jeklene mišice svojega gospoda. Z mirnim, veselim nasmehom, desnice ob boku, je sedel grof Majnard v globokem sedlu. Glavo mu je pokrivala zelena kapa, obšita s soboljino. Njegova rdečkasta suknja je bila od palmanske svile, ki je varovala telo baje bolje kakor oklep. Zlata vezirica z velikim višnjevim safirjem mu je visela okoli vratu in na prsih. Na rjavih škornjih sta mu bili prepeti zlati ostrogi s širokima kolescema.

(Dalje prihodnjik.)

ruptnimi razmerami za vlade vsemogočne SLS, za časa Šusterskih - Lampe-tove dobe. Gospodje okoli »Jutra« in njegove filijale »Slovenskega Naroda« imajo to navado, da si od naprednih strank, ki se ne uklanjajo njihovu terorizmu, izposodijo vsak mesec eno, katero obdelujejo z lažmi in najbolj zavitiimi in zlobnimi izmišljotinami. V jokavem »Slovenskem Narodu« običejejo lepo, nedolžno obleko jagnjet, ki se solzijo iz same slovenske, politične in — ne vemo še kakšne vzajemnosti — v »Jutra« se pa spremene v volkove, ki grizejo in trgajo vse, kar se jim ne uklanja. V Ljubljani sklepajo in tuhtajo, kako spraviti vse obstoječe stranke pod svojo komando in odvisnost, dr. Žerjav in njegovi zvesti oprode pa hodijo po deželi okoli naših župnikov in pristašev ter se delajo zaupljivim in pristnim politiki, ki hočejo vsemu najbolje ter so edino oni za skupno delo vseh naprednih strank, medtem ko »zeleni generali« v Ljubljani delajo zgago in rušijo enotnost naprednih vrst, da škodujejo s tem kmetu in obrtniku. V Ljubljani delajo načrte, kako uničiti SKS, jo napadajo po svojih časopisih na najbolj rafiniran in brezobziren način, po deželi pa hodijo okoli naših pristašev ter jim natvezujejo, da je sporazum z SKS že gotov in da bomo skupno nastopali. V Ljubljani jim niti na misel ne pride, da bi storili kakke korake za sporazumsko delo, na deželi se pa cedijo same sladkosti za napredni blok, kateri je po njihovem mnenju edina rešitev iz situacije. S tem »evangelijem« hodijo njihovi pristaši po vaseh in pritiskajo na naše pristaše, češ glejte ga Pucelj-na. Kakšen je — še za skupno fronto vseh naprednjakov ni in debele solze jim lete pri tem po licih od samega navdušenja za narod in napredni blok, ki naj edini reši naše ljudstvo iz klerikalnih krempljev in ga edini privede v boljšo bodočnost, ne pa delo in delo. Vse to niso prazna natolcevanja, temveč gola resnica. Njihova metoda je čisto jasna in obenem tudi nizkotna in najbolj nemoralna. Kjer slišijo in čutijo kaj dobrega, izrabijo do skrajnosti za svojo stranko ter vržejo med ljudstvo kot njihovo bojno geslo. Med ljudstvom propagirajo to idejo, sami pa uporabljajo vsa sredstva, da onemogočijo njeno izvršitev.

Z najpodlejšimi sredstvi vzbujajo med ljudstvom nezaupanje, iz katerega hočejo sami črpati ves dobiček. Pri tem se ne ustrašijo ne laži, ne obrekovanja, niti najbolj ograbnega sredstva v politiki — boja proti posameznim vodilnim osebam. Drže se gesla: oblati ga, ako so še tako čisti, nekaj je ostane pa niem — geslo, ki se ga zamore posluževati le človek brez vesti in brez vsake poštenosti. V »Kmetijskem listu«, Narodnem Dnevniku in na vseh zborovanjih je SKS že odločno pobila njihovo trditve, da je v zvezi z radikali — njihovi zlobi vse nič ne pomaga, dan za dnevom čitaš v njihovem časopisu najbolj nizkotne tozadevne izmišljotine. Da bi vzbudili nezaupanje naših pristašev v vodstvo stranke, so se izmislili »zeleni generali«, ki vodijo kmeta v propast, dasi je vsem, ki so v vodstvu stranke znano, da načelstvo in župniki sklepajo o vseh zadevah le po svoji prevdramosti in ne kakor je ravno pri demokratih navada, da odloča o celi taktiki 5 ljudi — najožjih pristašev dr. Žerjava — ki pa stavijo stranko krakomalo pred izvršeno stvar.

Namen demokratov je vzbuditi nezaupanje in malodušnost med našimi pristaši in iz tega skovati kapital za lastno stranko. Tako delajo na račun vseh naprednih strank in ti ljudje si upajo potem še govoriti o naprednem bloku. Ustvarjajo napredni blok in sami se hočejo obogatiti na račun vseh naprednih strank.

Toda gospodje le tako naprej! Ni nas strah pred vami! Z Vašim od bank podpiranim časopisjem in z vašimi raznimi velikimi denarnimi fondy dosežete lahkočasne uspehe — toda ljudstvo vas že spoznava in mi mirno gledamo, kako bogate sadove rodi naše pošteno delo. Blagor in boljša bodočnost našega ljudstva nam je bolj pri srcu in s poštenostjo pridemo do popolne zmagave. Naš kmet vas že preveč pozna, kakor da bi vam zaupal. Ako se vam posreči z vašimi metodami tu ali tam napraviti zmešnjavo — to še ni vaš uspeh, temveč le naš, ker bo maščevanje ljudstva tem hujše.

Poročilo iz seje glavnega odbora saveza zemljoradnikov.

Dne 20. februarja je bila seja glavnega odbora SZ v Beogradu. Na tej seji so bili zastopani delegati iz cele države SKS sta zastopala tov. Jakob Kušar in Ivan Mermolja. Sejo je otvoril predsednik Spasije Dimitrijevič. Konstatiral se je velik napredek kmetijske misli v vseh krajih naše države, a osobito v Šumadiji. O stranknem delovanju v Bosni je poročal tov. Rista Džokić, ki je izjavil, da so najbolj naši agitatorji ravno naši nasprotniki, ki

s svojim delovanjem dokazujejo potrebo kmetijske organizacije. Za Dalma-cijo je poročal tov. Pravić, za Slo-venijo pa Ivan Mermolja.

Tov. Vojta Lazić je podal poročilo o delovanju poslanskega kluba. Posebno živahna je bila razprava o naših odno-sajih do Hrvatov in Radičeve stranke. Vsi bratje so bili soglasni v tem, da je potrebno s Hrvati, odnosno s hrvatski-mi kmeti stopiti v čim tesnejše odnose. Prav nič se ne smemo ozirati, kaj pravi-jo k temu naši nasprotniki. Mi moramo biti s hrvatskim kmetom eno. Ne-zaupanje do Hrvatov in Hrvatov do nas mora prestat. Sklenjeno je bilo, da se v odbor za zblizanje s Hrvati imenuje še tov. poslanec Pucelj in odbor naj svoje delo za zblizanje s Hrvati nada-ljuje do srečnega zaključka, ki gotovo ne bo izostal.

Tov. Ivan Mermolja je bil izvoljen za podpredsednika Saveza Zemljorad-nika. Nato predlaga tov. Rista Džokić, da se prvemu mučeniku, ki je padel za kmetško idejo tov. Mića Baiću po-stavi spomenik. S pobiranjem prispev-kov se takoj prične.

Na seji so bile sprejete te-le reso-lucije:

1. Glavni odbor SZ je pretresal težak notranjepolitični položaj države in je za-ključil, da državne potrebe zahtevajo, da se vrže radikalno-turška-nemška vlada. V tem pogledu se odobrava delo-vanje poslanskega kluba in se mu v na-daljne puščajo proste roke, da v tem pravcu in v duhu kmetijske stranke delo nadaljuje.

2. Ker brez dobre in trdne organizacije ne more obstati nobena stranka, je glavni odbor sklenil, da se največja paz-ljivost posveti dobrim organizacijam stranke.

Vse stare organizacije, ki dosedaj še niso imele občnih zborov, jih morajo do konec marca izvršiti.

V vseh občinah, kjer nimamo še svojih organizacij, jih je treba usta-noviti.

3. Razviti se mora čimvečja agita-cija za strankin tisk. Pisanje vseh stran-kinih listov, »Sela«, »Težačkoga Po-kreta«, »Zemljoradničkoga Borca« in »Kmetijskega Lista« mora biti borbeno in strogo programatično.

To poročilo o seji glavnega odbora Zemljoradničke Stranke pač najjasneje dokazuje, kako grdo lažejo demokrati, ko govorijo o naši »zvezi« z radikali.

Vestnik kmetijskih fantov in deklet.

Na poziv Zveze društev kmetijskih fantov in deklet v »Kmetijskem listu« se je odzvalo precejšnje število kmetijskih fantov, ki so pripravljali iti na Češko, da spoznajo tamošnje gospodarske razmere. Od teh jih je bilo določenih pet, ki odpušajo v kratkem na Češko ter bodo o tem pisмено obveščali. Vsak si mora preskrbeti pri okrajnem glavarstvu potni list. Druga navodila dobi od Zveze.

Nova društva kmetijskih fantov in deklet so bila ustanovljena na Veliki Loki in v Trebnjem. Društvo na Brezovici je priredilo krasno uspeši gospodinj-ski tečaj, katerega se udeležuje 19 deklet, ki se učijo v kuhinji. Tečaj bo trajal še cel mesec marec. Podoben tečaj se bodo vršili tudi drugod. V kratkem se vrši v Ljubljani organizacijski tečaj za one fante, ki so roklicani de-lati v družtvih. Tečaj je namenjen predvsem fantom iz ljubljanske okolice.

Kmetijskim fantom ljubljanske okoli-ce! Zveza društev kmetijskih fantov in deklet priredi v Ljubljani nedeljski organizacijski tečaj za one fante, ki ho-čejo delati v družtvih. Razposlali smo tozadevna vabila. Pozivljamo Vas, da se čimprej javite v kar največjem šte-vilu za ta tečaj. Čas in dan bode pravočasno javljen vsem, ki se bodo prija-vili. Na delo, fante!

Kmetijski fantje in dekleta organizirajte se! S ponosom se vrneva fant in dekle v domačo vas, ko zapustita zad-njkrat ljudsko šolo. Nič več ne bosta drgnila šolskih klopi in prost in svobo-deu zauka fant na vasi, dekle pa zleti k materi v kuhinjo, kjer jo že čaka delo. Toda kaj sedaj? Slehernega ča-ka težko vsakdanje delo od ranega ju-tra do poznega večera, slehernemu za-čenja življenje, v katerem deli z očetom vse skrbi, tuge in veselje. S težkim de-lom se začne priprava za življenje! To-da še je prost skrbi za obstanek, še lah-ko zapleše in zauka na vasi! Vse to mu še omogoča in nalaga dolžnost, da se tudi po prestani šoli pripravljaja še za delo, ki ga čaka v poznejši dobi. Dolž-nost je to vsakega fanta in dekleta! Poklicani ste, da prevzamete vodstvo domačije po starših, poklicani ste pa tudi, da stopite v javnem življenju na njihova mesta!

Sedaj je še čas, da se pripravljate za to delo, ki Vas še čaka! V današnjih časih je dolžnost vsakega, da se teme-ljito pripravi za nadaljne življenjske boje, ako neče pasti v roke izkoriš-čevalcem in sovražnikom kmeta. Zato — fante in dekleta — organizirajte se!

Ustanovljajte po vseh vaseh »Društva kmetijskih fantov in deklet« v katerih se hočemo skupno pripravljati za na-daljno naše delo. V skupnosti je moč! Čim več nas bo, čim močnejša bo na-ša organizacija, tem lažje bode naše delo in lažji naš boj! Z vzgojo trdnih in neomajnih značajev, ki hočejo služiti koristim svojega stanu, se bo povzdig-nil ves naš kmetijski stan! Zato na delo fante in dekleta! Vsa navodila daje Zveza društev kmetijskih fantov in de-klet v Ljubljani, Kolodvorska ul.

Pokrajinske vesti.

Zbor župnikov ljubljanskega okraj-nega glavarstva bo v nedeljo 9. mar-ca ob 10. uri dopoldne pri »Levu«, Gosposvetska cesta. Udeležite se zbora polnoštevno!

(Iz tajništva SKS.) V smislu organi-zacijskega statuta morajo vse krajevne organizacije vsako leto imeti občne zbore. Pozivljamo vse krajevne orga-nizacije, ki občnih zborov niso še ime-le, da skličejo čimprej občne zbore. Taj-ništvo pošlje na občne zbore po mož-nosti poročevalca, če se ga zahteva. Zahtevajte od tajništva navodil za ob-čni zbor!

(Po »Slovenčevem« vzorcu.) Kakor bi »Slovenčeva« poročila iz Beograda o tov. Pucelju hotela biti lopovska, po-stajajo sčasoma smešna ali kar je še hujše: dolgočasna. Tistim, ki plačujejo te neslasnosti, pa bi naše gorenje trditve ne mogli verjeti, prinašamo za zgled po »Slovenčevem« vzorcu napisano poro-čilo o interpelaciji na ministra nar. zdravja: »Beograd, 28. februarja. — Pri današnji razpravi je govoril poznani strokovnjak za špitale g. Žehot, ki ima v jugoslov. klubu edini zmoglosti za to delikatan stroko. Hvalil je zdravnike in nesmiljenke, grajal pa zarijeval in ne-nahrušene nože in silno majhne porci-ione juhe in mesa. Za časa njegovega govora je dremal v klopi jugoslov. kluba posl. Sušnik, sedel in trume veselo. Po stvarnem in temeljitom govoru posl. Žehota, sta še ta dva zapustila dvorano (iz strahu, da ne bi padla vlada?) Pri končnem glasovanju so skupščinski zvonci poleg skoro polnoštevnihih radi-balov priglasili iz jugosl. kluba enega odinega poslanca in to je bil g. dr. Hobi-nec, ki je pa glasoval za vladin pred-log in trdno obedel ob strani g. pro-svetnega ministra.

(Zablnica pri Škofiji Loki.) Nekl do-pisnik, ki pa gotovo ni iz žablnice, po-roča »Jutra«, da so se začeli v žabnici oglašati samostojni agitatorji. Samo-stojno kmetijsko stranko imenuje kli-karsko strančico. Dopisniku in vsem demokratom hodi na glas povedano, da smo žabničanje samostojneži od za-četka stranke in kot taki ostanemo, pa še je to komu prav ali ne. Za kleri-kalce nemarimo, za radikale tudi ne. Seveda pa tudi za demokrate ni mesta med kmeti in to menda gospodo boli. Zato novemu demokratu, da imajo pri nas enega samega pristaša, še ne ver-jamejo, naj pridejo pa pogledat, da se z njimi neobno pogovorimo.

(Lesce.) Dne 1. marca se je zgodila na naši postaji težka nesreča. Loko-motiva osebnega vlaka iz Ljubljane je skočila s tira in zapeljala v dva, na po-staji staloča vagona. Pri tem se je po-nesrečel Jože Vrhunc, posestnik iz Hrašč, ki je ravno nakladal vagon, ka-terega je lokomotiva razbila. Vzrok ne-sreče je, da je voda ponoči med tračni-cami zmrznila in tako je vlak po ledu zadržal po napačni poti. Kriva temu je železniška uprava, ki štedi pri malih iz-datkih za kidanje snega, sedaj pa ima ogromno škodo.

(Iz Belokrašine.) Krivična re-dukcija pri oddelku za kme-tištvo. Splošno je znano, da je kmetištvo ravno v Belokrašini na zelo nizki stopnji. V sled marljivega in po-žrtvovalnega dela tukašnjega okr. eko-noma. Ivana Konde, kateremu so kot domačinu kmetijske razmere v Belokrašini dobro znane, je bilo upati, da bo tudi pri nas kmetištvo času primerno napredovalo. V sled redukcie pri od-delku za kmetištvo pa smo ob edino strokovno moč. V zadnjem času se je rado govorilo, da so bili okrajni ekono-mi slabo kvalificirani. Mi vemo, da je to grda neresnica. Zlasti za našega Konda moremo le trditi, ker je dovršil on z odliko kmetijsko šolo in ima po-leg tega 20 letno prakso v tu- in ino-zemstvu. Zato pa tudi uživa g. Konda v vsej Belokrašini velik ugled in zato se vsa Belokrašina vsled njegove re-dukcie zgraža. Redukcije okrajnih ekono-mov se morajo preklicati!

(Žejni pevci.) Bilo je na predvečer sv. Matija. Pevski odsek Katoliškega izobraževalnega društva v Dobu se je pripravil, da priredi g. kaplana pod-oknico. Cel teden so že računali koliko litrov blagodejne tekočine bo prišlo na mizo. »Pa ga bomo zopet enkrat za-stonli« so vzklikali v velikem navduše-nju za g. kaplana, kot društvenega predsednika. A račun so delali brez krč-marja. Kajti g. kaplan je odšel v nedeljo

popoldne kar natihoma z doma. Ker do-bro pozna te ptičke, ni maral, da bi mu uganjali hinavščine. Mnogo uric življe-nja so mu že zagrenili s svojim vede-njem. Pevci so bili seveda sila užaljeni. A kljub temu so vrgli mrežo, mogoče se le kaj vjame. Pa so šli pet pred praz-no stanovanje. V svoji ogorčenosti so sklenili, da porečejo g. kaplanu, ko se vrne: »Ako niste imeli za en liter, bi vam pa mi posodili.« Ah, kakšna žeja! In kaj sedaj? Spomnijo se, da je tudi g. nadučitelj Matija. Hajd tja! Mogoče se tam kaj dobi! Pojo, pojo, vrata se odpro in g. nadučitelj pride, se lepo zahvali in poda vsem roko. Drugače nič, nič! Eden, ki je že cel teden sanjal o tortah, piškotih, poticah in klobasah je bil tako užaljen, da se rajši skril za plot, kakor da bi podal g. nadučitelju roko. Oh ta žeja! Kako jih je zmotila. Niti na um jim ni prišlo, da Kat. društvo in J. D. Sar ne gresta skupaj. V tem so ostali žejni in razočarani! Kam sedaj? Komunisti imajo na želo-dniku veselico. Nekaj jih je odšlo tja. Le škoda, da niso šli vsi (izvzamem sa-mo 2 ali 3), ker tamkaj bi se znašli svo-ji med svojimi! Ko so bile namreč svoj čas volitve za narodno skupščino, so delali v bratskem objemu. Res krasni značaji!

(Šmarje pri Ješah.) V nedeljo, dne 25. februarja je imel občinski odbor zu-nanje okolice Šmarje sejo in sicer v glavni vrsti zaradi popravila občinskih cest. Mnogi, seveda v glavnem pristaši SLS, so bili za takozvani kuluk, kar pa je ostala večina odklonila. Ta »blago-slovljen« kuluk je zlasti pri srcu orliču Ivan Turček iz Stranj. Ta dični mladič je prišel po milosti klerikalne stranke v odbor in sedaj zahteva — čujte Stran-jani — da se gotovo strogo kaznuje dotičnega, ki ne bi prišel na kuluk. Predstojnik je določil 2 D na uro. To pa je bilo Turčku premalo. Prosil je zato predstojnika, da bodi njemu dovoljeno, da v vasi Stranje po svoji volji kaznuje ljudi. To želja pa mu je seveda pred-stojnik odбил. Ljubi Turček menda slu-ti, da je prvič in zadnjič v obč. odboru, zato bi rad malo popaševal. Pa ne bo nič, ker stoji SLS vedno slabše.

(Sv. Lorenč v Slov. Goricah.) Le-tošnji predpust se je poročilo v naši fari 30 parov, kar je brez dvoma veliko. Med poročenci pa manjka še en par. Poročiti bi se moral tudi naš g. orga-nist s hčerko enega cerkvenega ključarja. Poroča je izostala, ker trdi gosp. organist, da se izvoljenka ne redi samo od krompirja in kruha, ampak pogla-vitno od zaužitega prepovedanega sadu.

(S kozjanskega okraja.) Pri nas je star, pa resničen pregovor: špot ne gre dalje, kakor iz ust v nederje. To pri-znavajo naši klerikalci, ko molče o svo-jih shodih v Kozjem. Obrekovali in za-smehovali so nas zaradi našega obče-nega zbora z dne 21. oktobra l. l. Od tedaj pa so imeli klerikalci dva shoda, pa o obeh molče. Zakaj? Zato ker niso imeli na obeh niti toliko ljudi, ko mi na enem samem. Za 5. januar je napove-dala SLS shod za kozjanski okraj. Po-ročal da bo sam poslanec Vrečko. V prostorni dvorani hranilnice se je zbra-lo 20 zborovalcev, od katerih pa je bila tretjina samih zavednih naših mož. Pa tudi drugi bi bili radi samostojni, kakor pa pri SLS, če se jih ne bi nazivalo pri nas enostavno kot tovaršje. Oni hočejo biti gospodje in samo »gospod« jih drži še pri SLS. Ti častihlepneži so: gospod Bogovič, gospod Mavh, gospod Alojz Grobin iz Opečnika, gospod Guček in gospod Počivalšek iz Imenega. Čudno pa je, da niso na shod prihiteli veliki klerikalni gromovniki iz Buč, ki so si-cer na vsakem klerikalnem shodu, pa magari da bi kamenje z neba letelo. Ali so postali ponižni, ker so davki tako zvišani? — Pa vrnimo se k shodu g. Vrečka. Najprej je vzel v roke knjižico o taksah, ki jo je kupil v Ljubljani, ker se v Beogradu ne dobi v slovensčini tiskane knjižice, temveč samo v cirilici, ki jo narodni tiger SLS, gospod Vrečko ne zna čitati. Nato je začel čitati, koliko se plača taks za razne pritožbe. Tudi o politiki je nekaj govoril, toda take kvasarije, da so se zborovalci kar spogledavali. Končno pa je rešil Vrečka tajnik Bežkar, ki je prišel čitati Vreč-kov »govor« v skupščini. Ali so gospod Vrečko, da jim drugi govorijo ne le se-stavljajo, temveč tudi berejo. Klerikal-na polomija je bila popolna in dokaz temu — da molče klerikalni listi o shodu, ko grob. Jim je pač špot v nedrje padel!

(Pištnja.) V nedeljo, dne 24. febru-aria so se pri nas poslavljali letošnji re-gruti. Orlički seveda na prav njim la-sten način. Najprej so se med mašo pridno v svojem gnezdu »krepečali«, po maši pa so udrli na trg ter se izkazali kot pravi suroveži. Brez vsakega vzro-ka so se navallili od zadaj, ker orličji so junački, na Jakoba Lesnika, ter ga po-drli na tla in potem prav po barbarsko odrihali po njem, da je bil ves v krvi. Če ne bi priskočila zahrbno napadenemu na pomoč Jože Štrubej in Janez Kovač, ki sta razgnala te divje ptice, bi bile gotovo še veliko slabše posledice. Taka divjaštva pa uganjajo orličji

pred očmi duhovnikov; ti pa molče. Vse ljudstvo se nad to podivljano kleri-kalno vzgojo zgraža. Pa naj to za en-krat vzdostuje.

(Podčetrtek.) Kakor v Babilonu je bilo lansko leto pred volitvami. Glavno besedo so imeli klerikalci in radičevci, manjkalo pa ni niti nemškutarjev. No, sedaj smo se oddahnili. Obljubljena av-tonomija je zaspala, republika je pokopana, ubogi zapeljani pa se menijo le o davkih, za katere skrbi g. Korošec, da more zviševati duhovnikom plače. Sedaj uvideva ljudstvo, da bo kmetu pomagal edinole kmet in da se smemo zaneesti samo na kmete, ne pa na go-spodo. V naši bližini, v Imenovem je do-ma namestnik poslanca Vrečka. Silno mu je hudo, ker je izvoljen tov. Pucelj. Kakor se vidi je poslanec Pucelj v res-nici več vreden, ko ves jugoslovanski klub, ker nastopa v skupščini v resnici za kmete, ne pa kakor vl. g. Počival-šek, ki govori z rokami. — Tudi »Kmetijski list« ni namestniku Vrečka po volji. Razumemo, Je pač nerodno, ker pove »Kmetijski list« kako nerodno nastopajo naši kulukarji v skupščini. Vsi, ki hočete poznati resnico, naročite si »Kmetijski list«. — V Imeno se je priženila h Matevžu Pakju župnikova kuharica s Podčetrtki. En čas je bilo vse dobro, ko pa jo je začel župnik prepogosto obiskovati, so nastale razne govorice. Gospod Pakj pa je pravi ku-lukar, ker je dal vse svoje premoženje prepisati njej in sedaj dela tlako njej in župniku. — V Kozjem je za sodnega predstojnika dr. Lovrenčič, ki je zelo pobožen in hud klerikalec. Če pa pride kdo k njemu, pa ga kar na kratko od-pravi k advokatu. Vrana vrani oči ne izkljuje. — Silno se je pri nas razvilo vedeževalstvo. Eno vedeževalko imamo na Hrvaškem v Podmiljah, drugo na Žusuru, tretja pa je nekje na Kranjskem, v bližini Krškega. Klerikalci pridno obis-kujejo te vedeževalke in jim nosijo de-nar in živila. Tu bi imela duhovščina dosti dela, da bi poučila ljudstvo, kako je zavržen vsak krajcar, ki se ga da vedeževalki. Pa ko ni časa, ker politika je vse. — Naše ceste so silno razdra-pane in sicer od avtomobilov. Kmet pa naj bi jih sedaj s kulukom popravil. — Zadnji čas je, da poda kmet kmetu ro-ko in da se oprime svoje stanovske stranke in pokaže hrbet vsem namislej-nim laži-kmetiskim strankam, ki ga sa-mo varajo in ki mu pred volitvami vse mogoče obljubljajo, po volitvah pa na vse obljubljeno pozabijo. Tako so nare-dili klerikalni poslanci! Zato vsi v našo Samostojno kmetijsko stranko!

Propadanje naše narodne obrti.

Naša domača narodna obrt propada naglo in mogoče ne bo dolgo več, ko bomo le še v muzejih videli ostanke narodne obrti. Kaj je temu vzrok. Prvi vzrok je, da skuša kapitalizem spravi-ti pod se, vse karkoli je le malo do-bičkarnosno in da posnema narodne vzorce in jih potem za precej nižjo ce-no spravlja v promet. Pred Božičem smo omenili, da preti velika nevarnost našim prtičkarjem, ki izdelujejo bo-žične prtičke. Ali ni to velika napaka, da se dovoli uvažati iz Nemčije in Av-strije ta predmet, ki je izdelan v nem-skih tovarnah, na veliko in občutno škodo našega kmečkoga obrtnika - sa-mouka, ki si s tem delom zasluži za kakšen par potrebnih čevljev? Seveda je treba plačati za te uvožene izdelke naš dober denar, kar škoduje če ne do-sti pa vsaj nekaj naših valut. Ali je po-trebno, da uvažamo nepotrebne »pastir-čke« iz tujih držav, dočim imamo tega blaga dosti doma? Po vojni jih ni bilo dobili nikjer in ljudje so pridno pose-gali po »jugoslovanskih jasicah«, ki so domači izdelek. Kdo neki daje ta do-voljenja za uvoz? Glavniči, fajfe in druga taka drobnarija se izdeluje do-ma, pa se jo uvažja zopet od drugod. V tem oziru bi morali naši trgovci biti pač malo bolj zavedni, ker bodo s tem koristili v prvi vrsti sebi, drugi pa podpirali našo siromašno domačo obrt. Danes se uvažja toliko nepotrebnega blaga iz Italije na našo veliko škodo. Ponarane, dateljev in rožičkov ne ra-bimo. Brez tega človek lahko vseeno živi. Če pa se že uvažja, naj ljudje ne kupujejo in potem bodo trgovci tudi premislili, predno bodo kaj naročili. Do zadnje gorske vasi mora prodreti za-vest, da če kupujemo tuje izdelke, da škodujemo neizmerno sebi. V tem tiki tudi velik vzrok draginje, ki jo je kriva tudi naša zavednost. Človeka ne sme vedno zapeljati navidežno nizka cena tujega blaga. To dela navadno prečka-na trgovska špekulacija, ki dela začet-koma z veliko izgubo, da omarni ljudi z nizko ceno, potem se pa poslabša ka-kovost, ali začnejo lezti lepo prav tibo cene navzgor in s tem je poravnana škoda, ki jo je imel podjetnik v začet-ku. Če se pa človek potem ene stvari privadi, je ne opusti, dasi je drug iz-delek mnogo boljši. To smo videli več-krat pri naših gospodinjah, ki so se kr-čevito držale n. pr. judovsko - nemške Frankove cikorie, dasi so dobile ciko-

rijo domačega izdelka, ki je bila ravno tako dobra, ali še ceneje — pa so jo zavračale. Temu se reče predsodek, ki ga ima večkrat človek in je v mnogih slučajih neutemeljen.

Draginjo bomo pobijali s tem, da se bomo držali gesla in ga tudi točno izpolnjevali. To geslo pa je: Svoji k svojim!

Izpopolnite vinograde!

Franjo Kafol — Novo mesto.

Se vedno niso vinogradi izpopolnjeni, kljub temu, da smo že v šestem letu po vojni. Veliko praznih mest se vidi v njih. Ta nedostatek se mora odpraviti, saj imamo vendar dovolj načinov, da to delo enkrat izvršimo.

Eden najstarejših načinov je grubanje, in zares pri starih vinogradih edini pravi in hiter izhod. Stare grubanje (18 do 20 let stare) prav lepo in bujno rastejo. Sploh pa mlade grubanje že v drugem letu nastavi zarod; v četrtem letu se skoraj ne ločijo več od maternih trt. Trtna uš jih ne pokvari, gotovo iz tega vzroka, ker so mladice še vedno v spoju s (na ameriški podlagi) cepljeno trto, ki jih zadostno zavaruje s svojo močno ameriško krvjo pred uničevanjem. Glavne (vznožne) korenine stare trte ostanejo še vedno najvažnejše dobaviteljce vode ozir. v vodi raztopljeni rudninski snovi tudi mladim grubencem v poznejših letih. Znano je, da se tudi škodljivci ne lotijo močnih in odpornih individvij.

Za grubanje si izberemo najboljše, z večletnim natančnim opazovanjem določene trte. Vsaj 2 leti prej moramo označene trte zato pripraviti s tem, da jih na kratko režemo in dobro pognojimo (4—5 dkg apnenega dušika na trto). Tako dobimo močan in dolg les ozir. rozge. Od trte, ki je na dolgo rezana dobimo le redko dobre grubence; šparoni raščo trte slabijo. Pri grubanju ne smemo varčevati z gnojem. Delo samo naj se izpelje pazljivo in previdno, da se ne poškoduje preveč korenin stare trte ozir. enoletnega lesa. Jarki naj bodo dovolj globoki (25—30 cm). Ponovno grubanje istih mladice, kakor je po nekod v navadi, je kvarljivo in slabo; take grubanje niso dolga življenja.

V mlajših nasadih podsajamo cepljenke ali pa korenjake (bifle). V višjih dobrih legah sadimo lahko ista že v jeseni, ali pa v zgodnji spomladi, kajti pri saditvi sajenk se gre predvsem za preskrbo zadostne vlage. Vetr, suša in pozno spomladansko sajenje onemogočajo večkrat to delo.

V posameznih slučajih si lahko pomagamo tudi s stratificiranimi ključi ali pa s cepljenkami in sicer, kar direktno iz zabojev. Pripraviš in očistiš ključe vložimo v zaboje med mokro (izparjeno) jelovo žaganje ter jih postavimo potem v zakurjen prostor tudi na gorko peč ali pa v lilev. Po 8—10 dneh jih sadimo po dva skupaj na določena prazna mesta. Bolje razvite in dobro siljene ključe sadimo mesto po dva — samo po enega in mnogo od njih se lahko že v istem letu (junija) precepi na zeleno.

Pri podsajanju s stratificiranimi cepljenkami (direktno iz zabojev v vinograd) moramo biti pazljivi in trtam nuditi isto skrb, nego in pogoje, kakor jih imajo v trtnicah samih in ti so: pazljivost pri saditvi, skrbno pleten in okopavanje, redno škropljenje (po vsakem večjem dežju) polagoma in pravočasno odstranitev zemlje od cepljenih mest v zvezi z zatiranjem rosnih korenin (julija meseca), jesensko skrajšanje in osipavanje pred zimo itd.

Nekateri vinogradniki cepijo trte v juniju na takozvano priklado. Divjak se vpogne k evropski trti in se odreže na njem čez kolence oko proč, pri evropski na vilice; seveda gladko in enako veliko, ki se jih poveže skupaj. Navadno po treh tednih, ko se cepljenje dobro zaraste se odreže cepič od matere trte in v jeseni se mladico potem pograba.

Ti na kratko opisani načini razmnoževanja vinske trte naj služijo v spodbudo, da bomo v kratkem času zopet imeli izpopolnjene vinograde kakor pred vojno. S popolno izrazbo slehernega praznega prostora v naših pravih in dobrih vinskih legah bomo dokaj pripomogli k zvišanju dohodkov našega vinogradništva.

Režnja.

Cas režnje trt se bliža. To najvažnejše vzgojno delo vinske trte bi moral pravzaprav opraviti vinogradnik gospodar sam, ker on svoje trte najbolje pozna; če že tega ne more storiti, pa vsaj nadzirati mora to velevažno delo. Mladi, neizkušeni in neveščiji ljudje napravijo pri režnji lahko največjo škodo, gotovo več slabega kot dobrega.

Pri režnji trte je treba mnogo prakse, previdnosti, previdarkar in natančnega večletnega opazovanja. Vsaka površina in nepremišljena režnja se mašuje še v istem letu pri trgatvi in tudi pozneje. Vsaka trta ima nekaj lastnega nekaj zase, neka individualnega.

To individualnost moramo pri vzgoji oz. režnji trte predvsem najti, jo v polni meri upoštevati ter trto tako obrezati, kakor zahteva njena skrivnostna narava. Le na ta način dosežemo redne in stalne donose, le tako ohranimo trto zdravo in čvrsto, mladostno in rodovitno.

Za naše podnebje je pravzaprav visokost trte (debla) predpisana to je 1/2 metra visoka. Preko 70 cm ne snemo iti, pod 30 cm pa tudi ne. Previsoko vzgojene trte postanejo kmalu staričkava, se hitro iznosijo, grozdje na njih slabše zori, poletna dela so otežkočena itd. Sploh pregled starih vinogradov nam nudi mnogo dokazov, da je previsoka vzgoja napačna in skrajno slaba; sicer se dajo take trte s kratkim obrezovanjem in temeljitim osnaženjem debela prisiliti, da počeno spodaj mlade poganjke, ki jih polagoma vzgojimo v reznike; nad tem mestom trto potem skrajšamo in pomladimo.

Trte naj se reže zgodaj (sredi februarja — začetkom marca); pozna režnja trte slabi.

Pri nas je vdomačena najbolj vzgoja na reznike in šparone (ranjavska vzgoja). Obče naj se reže bolj na kratko; s tem ohranimo trto čvrsto, pa tudi kvaliteta vina se s tem zboljša.

Za šparone se izberejo najdebelejše rozge. Režemo jih na 1/2 metra dolžine (6—8 očesi), ki pa morajo biti vedno višje od reznika (2 očesi). Z rezniki na vrhu, trto zvišujemo, s šparoni na vrhu pa jo ohranimo stalno v isti višini (vsako leto odpadejo). Oba, šparon in reznik morata zmeraj stati na dvoletnem lesu, nikdar na starem, ker le potem sta rodovitna.

Mlade trte vzgajamo in zvišujemo polagoma. Tudi tu velja pravilo, da režemo v I. letu eno oko, v II. letu na dve očesi, v III. letu na tri očesa, v IV. letu na štiri očesa v V. letu, ko je trta 40—50 cm visoka jo naložimo. Premlade in šibke naložene ozir. predolgo rezane trte postanejo preveč šviglaste in šibke; take trte se hitro iznosijo.

Z režnjo v zvezi je tudi zatiranje rosnih korenin, to je onih korenin, ki rastejo tik površine zemlje; zlasti pri mladih trtah moramo na to posebno paziti.

Starejše trte moramo očistiti lišaja in stare skorje; dobro je, da jih namazemo obenem tudi z žvepleno apnenno brozgo (proti plesnobi).

V dobrih legah, z dobro lapornato zemljo, kjer se gleda predvsem na dobro kvaliteto vina, je vpeljana tudi pri nas takozvana »kozlovska vzgoja« zlasti pri vrstah, ki dobro ne prenese trajno daljšega obrezovanja, n. pr. graševina, kraljevina, šipon, rdeči vrh, modra frankinja, beli muškatelel itd.

Pri tej vzgoji režemo trte do IV. leta slično kakor pri prejšnji vzgoji. Deblo postane 40—50 cm visoko. V IV.—V. letu si vzgojimo iz obeh očes po en reznik (na dve očesi). Mladike potem režemo prihodnje leto na reznike in sicer tako dolgo, kakor si želimo poznejše veje (15—30 cm dolga ramena). Na ta način si vzgojimo (3—4) rogovile, ki so podlaga in nosilce poznejših (2 očesnih) reznikov. Vsaka veja ima potem po en reznik. Ta način je predvsem priporočljiv za boljše lege in zgoraj navedene sorte, kjer hočemo pridelovati zares kvalitetna vina.

Spas našega vinogradništva leži v pridelovanju dobrega kvalitetnega vina, pa naj si bo potem »dolenjski cviček« ali pa »bottelino vino«; vsako vino ima svoje ljubitelje. S pravilno režnjo ozir. vzgojo in pravo izbiro (selekcijo) dobrih vrst, bomo ta cilj kmalu dosegli.

I. Kafol.

Gospodarske vesti

Vinski vzorčni sejem se vrši v četrtek dne 13. marca v Semiču na Dolenjskem. Prirédka ga podružnice Kmetijske družbe Semič, Kot in Štrekljevec. Otvoritev ob 12. uri popoldne (po prihodu vlaka iz Ljubljane) po višjem kletarskem nadzorniku Fr. Gombaču. Ker je kakovost »Semičana« lanskega pridelka izredno dobra in so tudi cene zelo zmerne (od 19 kron naprej pro liter), bo sejem gotovo dobro obiskan. Izmed vseh dolenjskih vin je okusni in zdravi »Semičan« povsod najbolj priljubljen.

(Vrednost denarja.) Vrednost našega dinarja se je ustallila. Ameriški dolar velja 78,50—79,50, angleški funt od 342,25 do 345, švicarski frank od 13,50 do 13,90, italijanska lira od 3,41 do 3,44, francoski frank od 3,32 do 3,37 in češka krona od 2,27 do 2,28 D. En dinar je od 890 do 894 avstrijskih kron in do 900 madžarskih kron.

ŽITNI TRG.

Vsled dviga dinarja je naše žito za izvoz predrago. Zato dela ameriško, avstralsko in tudi rusko žito našemu vedno večjo konkurenco. Trgovina z žitom zato počiva.

Pšenica notira povprečno 330—335 D, 78 kg težka slavonska tudi do 340 D. Cene so previsoke, zato ni kupčije.

Radi precej visoke stabilizacije dinarja je pričakovati nazadovanje cen pšenice.

Koruza je celo nekoliko porasla v ceni in je sedaj čvrsta. Notira na bančnih postajah 245—250, v Sremu 250—255, v Zagrebu 275—285 D.

Ječmen kupujejo pivovarne in ga plačujejo po 320—325 D.

Cene ovsa se sučejo v Bački med 245—255, v Slavoniji 265—275, bosanski iz Prijedora 250—255 D.

Moka zaznamuje občutno stagnacijo in notira v bačkih mlinih 540—550, v slavonskih 560—575, zagrebska pariteta 575—580, slabše vrste Zagreb 550—560 D za 100 kg.

Otrobi na bački postaji (juta-vrečah, bruto za netto) 185—190, Zagreb 190—200 dinarjev. Promet brezpomemben.

ŽIVINA.

Položaj na svetovnem živinskem tržišču je znatno ugodnejši, ko pa na žitnem. Cene so stalne in ne kažejo nobenih občutnih izprememb. Hudo konkurenco pa pomenijo za našo živino Danska in Holandska, kar je v zadnjem času opaziti že na Dunaju. Če bomo hoteli ml, da vzdržimo konkurenco z naprednimi deželami, potem je neobhodno potrebno, da stori država neprimerno več za razvoj kmetijstva, kakor se pa dogaja dandanes. Naravnost škandal pa je, če vlada ukinja v času, ko moramo napeti vse sile, da nas Danska, Holandska in Amerika na svetovnem živinskem tržišču popolnoma izpodrinejo, da se v tem času reducirajo okrajni ekonomski. Ta škandal bi si samoradikalna vlada v resnici lahko prihranila.

TRŽNA POROČILA.

Maribor, 1. marca. V Mariboru ni bilo v petek, 29. februarja svinjskega sejma, ker so prignali le 4 prašiče iz bližine, medtem ko jih iz daljnih krajev radi velikega snega niso mogli prignati.

Maribor, 1. marca. (Meso.) Govedina I. 26—27 D, II. 22—24, III. 19—20 D; teletina I. 26—30, II. 24—25 D. Ovčje meso 17,50—20 D. Konjsko meso I. 12—15, II. 8—10 D za kg.

Zagreb, 29. febr. Svinjska mast, domača, na debelo v sodih po 200 kg 35, po 100 kg 32,25, po 50 kg 35,50 D plus 2 odstotka embalaže. Soljena debela slanina 36 D.

Praga, 29. februarja. (Meso.) Ovce 10—17, teleta 11—15, švedske 13,50—14, biki 12—14, krave 8—11.

Milan, 29. februarja. Voli I. 5,80—6,30, II. 4,80—5,70, III. 3,90—4,70 lir za kilogram žive teže. Zaklani I. 10,95—11,90, II. 9,40—11,20 lir za 1 kilogram.

SEMENA.

Zagreb, 1. marca. Na trgu s semeni je zelo živahno. Največ je povpraševanja za zelenjarno in cvetno seme, pa tudi za konopolj in žitarice. Notirajo (na debelo, postavljeno na naložitveni postaji): Lucerna, domača 28—30, italijanska 25,50—27,50, rdeča detelja domača 31—32, konopolja 18—20, jara pšenica 5—7, ječmen 4,50—6, karfiol zgodnji 1900, zelje 100—120, ohrovt 110, koleraba 100—120, korenje 60—90, pesa 50, peteršilj 50, zelena 120, špinaca 36, salata 110—120, redkev 65—70, čebula 90—120, por 90, kumare 120, vrtni grah 80—90 D.

Edino najboljši šivalni stroji

so

Josip Petelinc-a

Ljubljana, Sv. Petra nasip 7

(blizu Prešernovega spomenika za vodo)

znamke Gritzner in Adler za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo v vseh opremlah, najnižja cena, 10 letna garancija.

Istotam igle, olje, posamezne dele za stroje in kolese. Sprejemamo popravila.

Pregled tedenskih dogodkov.

Torek, dne 26. februarja.

Skupščina nadaljuje proračunsko razpravo. — Opozicijski blok se še naprej ustvarja. — Avstrija je priznala sovjetsko Rusijo. — V Monakovem se je pričel velik proces proti bavarskim separatistom.

Sreda, dne 27. februarja.

Proračun je bil v načelu sprejet. — Z Reko je bil odprt promet. — Bolgari so pričeli zopet pripravljati vpade v našo državo. — Trgovinska pogajanja z Italijo ne napredujejo vsled pretiranih zahtev Italijanov.

Četrtek, dne 28. februarja.

Naša vojska je bila v od Italijanov izpraznjenem ozemlju svečano sprejeta. — Opozicijski blok se s njuje naprej. Dr. Korošec se pridno trudi, kako ga ne bi opeharili demokrati in Radič in kako se ne bi zameril radikalom. — Na jugu države so bili veliki snežni zameti.

Petek, dne 29. februarja.

Klerikalne intrige zaradi Kmetijske družbe. Radikalna vlada je šla zopet klerikalcem na roko. Minister Vujičić se je udal klerikalcem in odredil nezasišlanost, da smejo voliti na občnem zboru družbe za l. 1923 tudi oni, ki pristopijo družbi šele l. 1924. Proti temu postavolomstvu se bomo pritožili na državni svet. Vse kmetovalce pa pozivljamo, da se vprašajo, zakaj so radikalni zavoljo klerikalcev segli celo po postavolomstvu. Naj stopi na plan tisti, ki je tako lahkoveren, da misli, da se niso radikalni dali za uslugo od klerikalcev plačati. — Radičevci pridejo v Beograd. Ta vest se ponavlja sedaj dan na dan po listih. Če se bo pa vest tudi uresničila, je drugo vprašanje.

Sobota, dne 1. marca.

Potrujejo se vesti, da odidejo Radičevci v Beograd. Malo prej bi se gospodje odločili, pa bi bilo marsikaj bolje. Sedaj pa bo morebiti Radičev prihod v korist le radikalom. — Narodna banka namerava zvišati obrestno mero za 2 odstotka. — Na Bolgarskem je radikalna stranka izstopila iz meščanskega bloka.

Nedelja, dne 2. marca.

Priprave za opozicijski blok se nadaljujejo. — Na Bolgarskem so bili aretirani voditelji zemljoradnikov. — Rusijo so priznale še Holandska in Norveška.

Ponedeljek, dne 3. marca.

Vodstvo SLS je imelo v Ljubljani sejo, na kateri je odobrilo z navdušenjem politiko dr. Korošca. to je ono politiko, ki je dala slovenskemu narodu mesto avtonomije celo gor novih bremen. Značilno je, da so klerikalci sami od te Koroščeve politike tako razočarani, da si niti niso upali javiti, če gredo v opozicijski blok ali ne.

Odgovori somišljenikom in prijateljem.

IZ LISTNICE POSLANČEVE

A. L. Lj. — Vaše vprašanje bo rešeno z ostalimi vred. Treba je samo predloga.

A. B. V. L. — Vložil upit na ministrstvo vojne.

F. A. V. P. — Isto! In ko dobim odgovor, dopišem pismeno.

J. Z. S. — Posredoval na obe strani. Gosp. B. »vrlo ljubazno« vse obljubil. Če pa ne bo 14 dni zopet nič, mi sporočite po dopisnici.

K. odbor M. N. — Prošnje v ministrstvu našli. Predložijo se še ta teden upravnemu odboru v rešitev.

Z. d. K. J. d. — Prošnja oddal, a ne vedo kaj bi dobili pare.

J. T. Z. — Prejemam pismeno navdilo in takoj odpošljem vam.

I. P. F. Prošnja vsled rešenja Br. 1813 od 13. II. 1924 poslana 25. II. zopet na okrajno glavarstvo. Ni razvidno iz zapisnika kakaj, ali prejkone zato, ker se izpolni. Požurite se torej pri okr. glavarstvu, da se stvar čimprej izpopolni ter takoj vrne semkaj, ker je za mesec marec izvanredno ugodno.

F. V. na V. — Zamudili ste rok pritožbe na Državni Svet in s tem je stvar končana.

I. F. B. — Pravico do penzije dobite se le po desetih letih službe. Sicer se usteže v to dobo čas odslužnih v sorodnih strokah, a za bivše oficirje to ne velja. Torej najpoprej pri vojaški oblasti. Akt leži tam in nosi štev. 1285 iz leta 1920.

P. T. B. — Predložite vse dokumente.

J. F. D. — Ves teden je referent na potovanju. Ko se vrne ustrežen vaš želji.

A. O. S. — Zaradi mleka in surovega masla, kakor tudi lesa, živine, svinj in mesnih izdelkov vobče ter vina in krošnjarjev opozoril delegacijo opetovano. Moram konstatirati, da je na strani naše delegacije mnogo dobre volje za vse težnje Slovenije. Zavis pa mnogo seveda tudi od volje italijanskih delegatov, ki so razvili čudovit apetit za svoje, a malo razumevanja za obojestranske interese. Navzlic temu me vaše opozorilo silno veseli, ker vidim, da se strašno mnogo govori o industriji, trgovini in ne vem o čem še, ali proketo malo o kmetijskih produktih. Zaradi obdavčenja zadrug pa vlada v ministrstvu financ žalostni pojmi. Skoro ne ločijo zadrugarstva od kartelov. Čakajo razsodbe Drž. Saveta, a potem izide splošno navodilo glede obdavčenja zadrugarstva. Mislim, da med tako nasprotnimi naziranjmi ni kompromisa, nego da je treba z režimom vred zlozmiti tudi take nezdružne nazore. — Glede tretje želje pa so pogajanja še v teku in ako bo kaj uspeha, obvestim pisмено.

F. Z. C. p. L. — Pred aprilom kvote ne bo in še potem silno majhna. Če bo letos tak naval kot lani, potem je sploh malo upanja.

J. T. S. — Vaše prošnje sploh ni tukaj, a z druge strani je število izčrpano.

S. M. M. B. — Zadevo M. S. priporoči in je oddani načelnik takoj spo-

roči v Zagreb. Imenovanje pa se bo izvršilo seveda v ministrstvu.

Tov. K. — G. brat naj poskrbi, da pošlje delegacija njegovo mirovinsko skrižaljko in to čimprej, pa bo takoj vse v redu.

Tov. T. v S. — V smislu rimske konferencije moramo plačati pokojnino vsem upokojencem, ki so bili upokojeni na našem sedanjem teritoriju. Povejte to v Ljubljani.

A. H. S. — Kakor sem svoječasno sporočil na tem mestu, sem vložil v vašem slučaju posebno vlogo na drž. pravobranstvu, na katero je finančna delegacija v Sarajevu odgovorila 19. februarja pod Br. 44.075/23, da niste po čl. 46 zakona o draginskih dokladah od 22. II. 1922 pravočasno predložili potrebnih izkazil in da so vam iste zato obustavili. Ker pa vi tudi ne dobivate pokojnine, je odgovor nepopoln, zato vas prosim, da mi čimprej javite: ali so vam morda med tem nakazali pokojnino ali so vas samo pozvali, da pošljete zahtevane stvari.

Tov. U. — Pritožba M. Z. še ni prila. Opozoril sem referenta na ta slučaj. Tudi on je mišljenja, da je krivičen in bo dal zato stvar preiskati. Po zakonu pa ima seveda potem še vedno pravico pritožbe na Drž. Svet. Stvar bom obdržal v evidenci in takoj sporočil rezultat.

Za kratek čas.

Vedno galantni. Nevesta: »Čula sem, da si imel kot samc vse polno znanja z različni ženskami.« Ženin: »En, seveda! Moj princip je bil: preizkusi vse, a poroči najlepšo.«

V kavarni. A.: »Ali je res, da te je Siamski kruto razžalil?« B.: »Kdo to pravi, mene že ne. Dejal je samo, da sem jaz največji lopov celega krščanstva.« A.: »In ti si to žalitev pogoltnil, ne da bi reagiral?« B.: »Čemu vendar? Saj nisem kristjan, ampak jud. Tedaj to mene ne tika.«

Prevelika zahteva. Gost: »Vi ste mi vendar obljubili, da mi boste pripravili pravičja uha. Mar li ne?« Natak: »Če pa mesar nobenih nima. Ali naj jih odrežem sebi?«

Vprašanje: Kaj imajo device pred pustom najraje pred roko?

Odgovor: Zlog Po—! (Po-roko.)

Obrtnik.

Osrednji urad za zavarovanje delavcev.

Iz Zagreba prihaja vest, da bodo gradili veliko petnadstropno palačo za Osrednji urad za zavarovanje delavcev. V enem delu pritličja te palače bodo kopalnice, v drugem delu pritličja, prvem in drugem nadstropju okrožni urad Zagreb, v tretjem in četrtem nadstropju pa bo osrednji urad. Razen tega bo v palači tudi moderno urejen ambulatorij.

Iz tega se razvidi, da so vse naše obrtniške resolucije za decentralizacijo in za zopetno vzpostavitev prejšnjih avtonomnih bolniških blagajn romale v koš, ter da obrtni zastopniki v Osrednjem uradu ne nastopajo z vso odločnostjo za izvedbo naših zahtev. Če se ne motimo, sta naša zastopnika v Osrednjem uradu v Zagrebu gg. Praprotnik in Fr. J. J. Naloga teh dvuh je, da zastavita vse sile, da preprečita vse, kar bi kasneje decentralizacijo preprečevalo. Ena taka zapreka bo gotovo tudi dejstvo, da bodo naši slovenski novci zazidani v Zagrebu in da jih od tam ne bo mogoče dobiti nazaj.

Tovariši obrtniki, če bo naš krvavo zasluženi denar zazidan v Zagrebu, ga ne bo nikoli več v Slovenijo! Zapišite si moramo tudi dejstvo, da je bil ta nesrečni zakon uveljavljen takrat, ko je bil minister za socialno politiko Slovenec — demokrat. Ta minister je tudi imenoval naše zastopnike v Zagrebu. Vsi zastopniki, ki danes upravljajo z našimi prispevki, niso od nas izvoljeni, ampak postavljeni od ministra za socialno politiko.

Zato zahtevamo, da se takoj razpiše volitve v upravo Osrednjega urada za zavarovanje delavcev, da bo nam dana možnost izvoliti tako upravo, ki bo sama preskrbela, da bo bolniška blagajna tako urejena, kakor je želja obrtnikov.

H koncu še eno vprašanje. Dne 8. septembra l. l. je bilo veliko obrtno zborovanje v Ljubljani. Četrta točka dnevnega reda »Prisilno mojstrsko zavarovanje« je bilo z absolutno večino odobito. Obenem pa se je sklenilo, naj se skliče zastopniki vseh obrtnih zadrug in obrtnih društev na razgovor, da je ta nad vse potrebna, ve vsakdo. Kljub temu pa se ta sestanek še do danes ni vršil. Ne vemo ali smatrate tak sestanek za nepotreben, ali pa hočete o teh za obrtnika tako važnih zadevah sklepati brez njega. Na vsak način zahtevamo, da se dotični referent zgane in da se sklenjen sestanek skliče!

Končno pozivamo vse obrtništvo, da odločno nastopijo za volitve v Osrednji urad za zavarovanje delavcev pod urada za zavarovanje delavcev« geslom »Decentralizacija Osrednjega Gorenjski obrtniki.

Naznanilo.

Sl. občinstvu v Kamniku in okolici naznanjam, da sem prevzel staro znano trgovino **Kemperle v Kamniku**, katero sem bogato zalozil z najboljšim špecerijskim blagom, poljskimi pridelki in manufakturo. Postregel bom vsestransko z najboljšim blagom, po najnižjih dnevnih cenah.

Šoba Alojz.

1 meter domačega platna

da tovarna **ŠINKOVEC, Grosuplje**, za 2 kg prediva ali 14 kg godenega oziroma 20 kg surovega lanišča.

Največja tovarna umetnih gnojil nam je prepuščila svoje izdelke v razprodajo po celi Sloveniji in smo s tem dosegli največji napredek za naše poljedelstvo ter Vam priporočamo nakup po sledečih izjemnih cenah:

Thomasova žlindra 18—20%	100 kg	170 Din
rudninski superfosfat 16%	"	160 "
kalijeva sol 40—42%	"	155 "
kostni superfosfat 18—20%	"	250 "
apneni dušik 18—20%	"	315 "
kajnit 14—15%	"	70 "
rožena moka	"	400 "

Navedene cene se razumejo bruto za neto v vrečah po 100 kg franko postaja Ljubljana, odnosno franko skladišče, Kolodvorska ulica 7 in brezobvezno. Za pristnost jamčimo in Vam prilagamo obenem navodila za gnojenje in pričakujemo, da Vam naša ponudba najbolje ugaja. Pri odjemu celega vagona znaten popust.

Priporočamo se cenj. naročilom in beležimo z združnim pozdravom:

„EKONOM“
osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani,
reg. zadr. z omejl. zav.

Posestniki in zidarji pozor!!!

Letos smo kupili znatne množine splitskega portland-cementa svetovne znamke **SA-LONA (TOUR)**, ter Vam nudimo prama portland-cement v vrečah po 50 kg ali v sodih po 200 kg po nizkih cenah franko kolodvor Ljubljana ali franko skladišče Ljubljana, Kolodvorska ulica 7. Pri večjem odjemu Vam stavimo izjemne cene.

Cement je prvovrsten in v prvi vrsti vporabljen za izdelovanje strešne opeke.

V slučaju potrebe se blagovolite obrniti na

„EKONOM“
osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani
r. z. z. o. z.
Kolodvorska ulica št. 7.

Priporočamo tvrdko

Josip Petelinc,
Ljubljana,

Sv. Petra nasip št. 7
(bilo Prešernovog spomenika ob vodi.)

Najcenejši nakup koga-
vic, žepnih robcev, bri-
salik, klota, belega in ru-
javega platna, šifona,
kravat, raznih gumbov,
žlic, vilic, sprehajalnih
palic, nahrbtnikov, po-
trebščin za šivilje, kro-
jače, čevljarje, sedlarje
in brivce, škarje za kro-
jače, šivilje in za obre-
zovanje trt. Na veliko
in malo.

Naročila za najboljšo

modro galico

garantirano 98 do 99%
sprejema

„Ekonom“
osrednja gospodarska zadruga
v Ljubljani

Kolodvorska ulica št. 7.

Proda se hiša

v bližini Rakeka poleg državne
ceste s sadnim vrtom, njivo
in gozdno parcelo pripravno
tudi za manjšo obrt. Cena
Din 40.000.— Pismene po-
nudbe pod „Pripravno 12“ na
Aloma Company Ljubljana.

Prva slovenska izdelovalnica
USNJAČIH OBLEK

Drago Schwab
Ljubljana, Dvorni trg 3.
Zahtevajte vzorce.

Agitirajte za
**„KMETIJSKI
LIST“**

Na prodaj je 2000 lepo
ukoreninjenih

breskovih drevesc

najboljših sočnih vrst, kakor:
krvavo - rdeče, bele, rumene
itd. Cena za nad meter visoke
je 5 Din, pod meter visoke
pa 3 Din. Naročilo naj bo
vsaj za 25 komadov. Pri naro-
čilih naj se navede natančen
naslov in zadnja železniška
postaja.

Z razpošiljavitvijo se prične
prve dni meseca marca po
povzetju. Za obilna naročila
se priporoča

Anton Zagar,
Besnica št. 25, p. Sp. Hrušica
pri Ljubljani.

Kakor roža med trnjem

se lahko smatra
MILO „GAZELA“
ki po svoji nedosegli-
vi kakovosti prekaša
vse druge proizvode.

Beli, čisti in varuje trpežnost perila!

Pri nakupu

novodošlega pomladanskega in letnega blaga za
ženske in moške obleke, perilo, šifon, kotonina,
oksford, cefir, cvilih, odeje, koci, posteljne garniture i. dr.

samo čehoslovaški izdelek, se priporoča domača trgovina
pri „Češniku“, Ljubljana,
Lingarjeva, Stritarjeva ulica.

Opozorjam ženske in neveste pri nakupu opreme (halisa)! Cene znatno nižje in zmerno!

Proda se

pod (skedenj)

v najboljšem stanju iz hrasto-
vega lesa, 20 m dolg in 6 m
širok. Cena se izve pri g.
Jarcu, Novo mesto št. 109.

Išče se starejši

viniciar

kateri bi prevzel pažnjo
in upravljanje v vinogra-
du ter manjše posle na
posestvu. Stanovanje,
deputat in plača po do-
govoru. Ponudbe poslati
na Petar Panjan, Hrasto-
vica, Hrvatsko.

Naprodaj

je dobro ohranjen, zelo močan
vitelj (gepelj).

Kupci naj se zglasijo pri Kon-
rad Golob, gostinčar, Sv. Tro-
jice v Sl. goricah pri Mariboru.

Jadranska banka d. d. Beograd

Delniška glavnica:
Din. 60.000.000

Centrala (začasno) Ljubljana

Rezerve:
Din. 32.515.000

Podružnice:

Beograd
Bled
Cavtat
Celje

Dubrovnik
Ercegnovi
Jelsa
Jesenice

Korčula
Kotor
Kranj

Ljubljana
Maribor
Metković
Prevalje

Sarajevo
Split
Šibenik
Zagreb

Naslov za brzojave: **JADRANSKA**
Amerikanski oddelek — Potniški urad

INOZEMSKA ZASTOPSTVA: ITALIJA: Banca Adriatica, Trst, Opatija,
Zadar. AVSTRIJA: Adriatische Bank, Dunaj. JUŽNA AMERIKA: Banco
Yugoslavo de Chile, Valparaiso, Antofagasta, Punta Arenas, Porvenir,
Puerto Natales.

AFILACIJA: Frank Sakser State Bank, 82 Cortland St. New York City.

Banka ima prvovrstne zveze v vseh glavnih mestih sveta in se peča z vsemi bančnimi posli.

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUZNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenigradec
Slovenska Bistrica

Dunajska cesta 4 (v lastni stavbi).

KAPITAL in REZERVE Din 17.500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Brzjavlj: Trgovska.

Telefoni: 139, 146, 458.

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd

Združene opekarne d. d., Ljubljana, telefon 733

naznanjajo, da so otvorile v sredini mesta na Miklošičevi cesti števil. 13 tovarniško zalogo
vseh vrst opeke lastnega izdelka.

Opeka je na razpolago v poljubnih množinah po najnižji dnevni ceni.